

## บทที่ ๑ อาการใจเต้นที่น่าผิดหวัง

"เป็นอะไรของลูก"

เอโนฮาระ ซาโฮโกะยืนนิ่งกลางห้องนั่งเล่น บิดตัวไปมาซ้ายขวาอย่างอยู่ไม่สุข ก่อนหยุดลงโดยฉับพลันด้วยเสียงทักของฟูมิโกะผู้เป็นแม่ ซาโฮโกะแก้มขึ้นสีแดงเรื่อขึ้นมาโดยอัตโนมัติเมื่อรู้สึกตัวว่ายูคิฮิโระ พ่อซึ่งนั่งอยู่ข้างกายฟูมิโกะเองก็จ้องเธอเหม็ง

"อะ...อะไรเธอ"

"อะไรเธอเนีย ทางนี้ถามอยู่ต่างหาก"

"อะ...ถามอะไรเธอ"

ฟูมิโกะยกมือสองข้างพร้อมยกไหล่ใส่สามมี ทำท่าคล้ายบอกรอมแพ้กับลูกสาวผู้ตอบคำถามกลับมาด้วยคำถามในสภาพใจไม่อยู่กับเนื้อกับตัว

## 6 Natural Kiss จูบรัก... สธธสมชาติ 4

"ซาโฮโกะคงมีหลายๆ อย่างต้องคิด"

"ที่พูดนี้รู้หรือ คุณยูคิฮิโรเนี่ย" พุมิโกะหัวเราะคิกคัก ส่วนยูคิฮิโระตอบรับรอยยิ้มพึงพอใจของภรรยา ด้วยรอยยิ้มยากจะเข้าใจ

"ทำไมถึงได้ยื่นหน้ารีหันขวางทำท่าหน้าสงสัยอย่างนั้นฮิ"

นะ...หน้าสงสัย? หันรีหันขวาง? มองเห็นเป็นอย่างนั้นหรือหรือ

ซาโฮโกะมองแม่ด้วยที่ท่าสับสน ที่ริมฝีปากของแม่พูดคำแววล้อเลียนชัดเจน พุมิโกะทำไปเพื่อหยอกล้อลูกสาว แต่จริงๆ ก็รู้อยู่แล้วว่าทำไมซาโฮโกะจึงจิตใจไม่สงบ

"ปะ...เปล่าสักหน่อย หนู..."

"เปล่าสักหน่อยอะไรหรือ"

ซาโฮโกะมองสีหน้าสนุกสนานของแม่แล้วปิดปากลงก่อนตะโกนเสียงดังว่า "มะ...ไม่มีอะไรสักหน่อย!" แล้วทำแก้มป้องเดินออกจากห้องนั่งเล่นไป

ทันทีที่ปิดประตูห้อง เธอก็ได้ยินเสียงแม่หัวเราะอย่างสนุกสนาน ความหงุดหงิดจึงยิ่งเพิ่มพูน

"ให้ตายเถอะ..." เมื่อซาโฮโกะเข้ามาในห้องตัวเองแล้วก็เดินกระแทกเท้าอย่างหงุดหงิดไปที่เตียงก่อนทิ้งตัว

ลงนั่งอย่างแรง

ผู้ที่กำลังแช่ตัวในอ่างอาบน้ำตอนนี้คือซาฮาระ เคชิ ผู้ช่วยอาจารย์ประจำชั้นของเธอ ฟังดูไม่น่าเชื่อ แต่เขาเป็นคู่แข่งงานของซาโฮโกะในพิธีที่จะมีขึ้นอีกไม่กี่วันข้างหน้า

คืนนี้ซาฮาระมาค้างบ้านเธอ ตอนเช้ากำลังอาบน้ำอยู่ ถึงซาโฮโกะจะพยายามไม่คิดอะไร แต่ในหัวก็เกิดภาพซาฮาระตอนขึ้นจากอ่างอาบน้ำใหม่ๆ ผุดขึ้นมา...

ตอนเด็กสาวไปค้างคืนบ้านเขา ซาฮาระผมเปียก สวมชุดนอนดูเซ็กซี่ทำให้เธอใจเต้นไปตั้งขนาดไหน ถึงตอนนี้เธอก็ได้แต่ทำตัวไม่ถูกเพราะซาฮาระอยู่เสมอ... แบบนี้เนี่ย จะแต่งงานกันได้จริงๆ หรือ

ที่ซาฮาระมาค้างที่บ้านของเธอก็เป็นแผนการของแม่ การแต่งงานจะทำให้ชีวิตประจำวันของซาโฮโกะเปลี่ยนไป จากหน้ามือเป็นหลังมือ จนถึงตอนนี้เด็กสาวเคยคิดว่าการที่พ่อแม่จ่ายค่าเล่าเรียนและให้ค่าขนมเป็นเรื่องปกติมาโดยตลอด แต่หากแต่งงานไป ไม่ว่าจะพ่อแม่หรือซาฮาระเป็นคนจ่ายให้ เธอก็คิดว่ามันแปลกทั้งนั้น... ซาโฮโกะจึงรู้สึกจิตใจไม่มั่นคงอย่างหนัก แม่ผู้สังเกตเห็นความรู้สึกภายในใจของลูกสาวเลยช่วยหาเวลาให้เธอสามารถพูดคุยกับซาฮาระได้เต็มที่ในคืนนั้นเอง

## 8 Natural Kiss จูบรัก... สธธสมชาติ 4

ต้องขอบคุณแม่ที่ทำให้ซาโฮโกะสามารถสื่อความรู้สึกของตนเองในตอนนี้ออกไปถึงซาฮาระได้สำเร็จ แม่ถูกโกรธและเป็นฝ่ายโกรธเองไม่น้อย แต่...ความกังวลที่กัดกินจิตใจมาโดยตลอดหายไปแล้ว

ว่าแต่อาจารย์ซาฮาระ... คีนี่จะนอนที่ไหนกันนะห้องนั่งเล่น? หรือว่าปูพุกข้างๆ เตี้ยงของฉัน?

ทว่าแม้อย่างคงไม่ขยับจากห้องนั่งเล่น ปานนี้แล้วก็ยังไม่เตรียมพุก จะเอาอย่างไรกันแน่ ซาโฮโกะอยากลองถามแม่ดู แต่ไม่ว่ายังไงก็ถามออกไปจากปากไม่ได้จึงรู้สึกไม่สงบเลยสักนิด

ซาโฮโกะจ้องพินตาไม่กะพริบ

อาจารย์ สระผมหรือเปล่านะ หากมีหยดน้ำเกาะอยู่ที่ผมหน้า หัวใจฉันคงบีบตัวรุนแรงแล้วหยุดลงไปตั้งอย่างนั้นแน่เลย

ในสมองของซาโฮโกะคุณภาพซาฮาระเปลือยร่างครึ่งบนขึ้นมา

หว่า~ ไม่ได้นะ! ไม่ได้!

ซาโฮโกะพยายามขบไล่ภาพซาฮาระเปลือยครึ่งตัวออกไปจากในหัว ร้อนรนทุบตีศีรษะตัวเอง แต่เพราะทุบมากไปจึงเจ็บ เด็กสาวเกิดความรู้สึกสมเพศตัวเองขึ้นมา เธอทั้งตัวนอนลงบนเตียงพลางถอนหายใจ

ทำอะไรอยู่นะ...ฉันนี่...

ซาโฮโกะทำตัวสบายๆ ปล่อยให้หัวว่างรับรู้สัมผัส  
ของสปริงของเตียงขณะจ้องมองเพดาน

"ซาโฮโกะ" เสียงแม่อังมาพร้อมเสียงเคาะประตู  
ซาโฮโกะยกตัวขึ้น

"อะ...อะไรเหรอแม่"

"เคซึคุงอาบน้ำเสร็จแล้วนะ ไปอาบไหม"

"อ่า...อืม"

ซาโฮโกะรีบร้อนยืนขึ้น เปิดตู้เสื้อผ้าออก เนื่องจาก  
ขนเสื้อผ้าเกือบทั้งหมดไปบ้านซาฮาระแล้ว ภายในตู้จึงเห็น  
เพียงความว่างเปล่าเช่นเดียวกับห้องนี้ ซาโฮโกะหลบเลี้ยง  
สายตาจากความว่างเปล่านั้น ยื่นมือไปหยิบชุดนอนสำหรับ  
เปลี่ยน

คืนนี้มีแต่ต้องใส่ชุดนอนตัวนี้เท่านั้นจริงๆ หรือที่  
จังหวะไม่ดีเพราะชุดนอนลายสตรอเบอร์รี่ที่เคยใส่  
ต่อหน้าซาฮาระมาแล้วส่งไปซักอยู่ ซาโฮโกะใส่มันเมื่อคืน  
แล้วลืมนำมันใส่ลงตะกร้าซักเมื่อเช้า

ถ้าตอนเช้าเอาใส่ตะกร้า แม่ก็ซักเสร็จภายในวันนี้  
ແທ້ๆ...

ชุดนอนลายแอปเปิ้ลสีแดงสดตัวนี้ดูเด็กกว่าลาย  
สตรอเบอร์รี่ตัวนั้นเสียอีก ยังมีตัวที่เก๋กว่านี้อยู่ แต่ก็เป็น

## 10 Natural Kiss จูบรัก... สสธสมชาติ 4

ลายเด็กกะโปโลคล้ายๆ กัน ถ้าต้องใส่พวกนั้น ชุดนอน  
ลายแอปเปิ้ลนี่ยังดูดีชะกว่า

เนื่องจากซาฮาระอยู่ด้วย การทำเรื่องปกติธรรมดา  
จึงต่างไปจากทุกที เพราะต้องใช้ความกล้ามากยิ่งขึ้น

ซาโฮโกะถอนหายใจ

เด็กสาวมองไปทั่วด้านในของตู้เสื้อผ้าอีกครั้งก่อน  
หยุดสายตาลงยังของชิ้นหนึ่ง ชุดนอนย้วยวนตัวบางที่แม่  
แอบยัดเหยียดให้พกไปตอนไปค้างคืนที่แมนชั่นเขา เธอ  
ไม่ได้จัดมันใส่ในลังของสำหรับย้ายบ้านจึงยังมีอยู่ที่นี้...  
ซาโฮโกะสายหัวไปมา เธอไม่มีทางใส่มันแต่แรกแล้ว

เสียงเคาะประตูดังขึ้นอีกครั้ง

อา...อาจารย์?

"เปิดได้ไหม"

"คะ...คะ ชะ...ชะ...เชิญเลยคะ"

ซาโฮโกะร้อนรนทำตัวไม่ถูก รีบหยิบชุดชิ้นใน  
ออกจากกล่อง ม้วนเข้าไปอยู่ในชุดนอน

"รีบๆ ไปอาบน้ำได้แล้ว" ซาฮาระปรากฎตัวขึ้นที่ประตู  
พูดออกคำสั่ง

"คะ...คะ ไปแล้วคะ ดะ...เดี๋ยวนี้เลย"

ซาโฮโกะรีบหันหลังกลับมา ก้มหน้าก้มตาไม่กล้า  
มองซาฮาระ แต่นึกถึงชุดนอนที่ถืออยู่ในมือขึ้นมาได้จึง

ร้อนรนซ่อนมันไว้ด้านหลัง แล้วค่อยเงยหน้ามองอีกฝ่าย  
 โอ้! อาจารย์คะ...สระผมด้วยล่ะ ยะ...หยดน้ำ...  
 หยดน้ำมา...ติดอยู่ที่ผมหน้า...ด้วย...

ซาฮาระผู้มีเสน่ห์ที่ยั่ววนมากเสียนจนเกินไปหลังอาบน้ำ  
 เสร็จเดินเข้ามา ซาโฮโกะทำตัวไม่ถูก ได้แต่ยืนนิ่งรอคอย  
 เขา แต่อาจารย์หนุ่มกลับย่อตัวลงยืนมือไปยังพื้น ซาโฮโกะ  
 หันไปทางสิ่งที่เขาทำท่าจะหยิบขึ้นมาแล้วตาเหลือก

กะ...กางเกงในฉนั้น! ดูท่าเธอจะทำหล่นโดยไม่รู้ตัว  
 แต่มันม้วนเป็นก้อนอยู่ ซาฮาระต้องไม่รู้แน่ว่ามันคือ  
 กางเกงใน

"นะ...นั่น...มะ...มะ...ไม่ได้นะ!" ซาโฮโกะรีบย่อตัว  
 หันที่ เอาชุดนอนที่ถืออยู่ในมือปิดทับกางเกงในตัวนั้น

"แอบเปิ้ลเธอ"

"คะ...คะ" ซาโฮโกะนั่งคุกเข่าอยู่ที่พื้น ก้มศีรษะต่ำ  
 ตอบคำถามของซาฮาระ

ฉนั้น อย่งกับคนบ้าแน่ะ...

ใบหน้าร้อนราวกับไฟจะลุก ซาโฮโกะหน้าแดงก่ำ  
 เหนื่อยยากกับการม้วนกางเกงในเข้าไปในชุดนอน  
 ขณะเก็บมันขึ้นมา

"แดงแจ๊ดเลยนะ" ซาฮาระพูดด้วยเสียงราบเรียบ  
 ไร้วัวแวล้อเล่น แล้วนั่งลงตรงหน้าซาโฮโกะ

## 12 Natural Kiss จูบรัก... สสสสมชาติ 4

"คะ...คะ ชุดนอน...มะ...มีแต่แบบนี้..." เด็กสาว  
ตอบเสียงแห้งเหี่ยว

ซาโฮโกะรู้สึกซาฮาระหลุดหัวเราะออกมาเบาๆ เธอ  
จึงเงยหน้าขึ้นนิดหนึ่ง ภาพตรงหน้าคือใบหน้าของซาฮาระ  
ผู้ซึ่งสวมชุดนอนสีดำดูดีมีสไตล์ เขากำลังนั่งโดยวางขา  
ข้างหนึ่งบนพื้น

เพราะอยู่ในระยะประชิด หัวใจของเธอจึงส่งเสียง  
ตึกตักรุนแรง

ซาฮาระยื่นมือเข้ามา ปลายนิ้วเรียวยาวของเขาสัมผัส  
กับผมหน้าของเด็กสาวแผ่วเบา ภายในร่างของซาโฮโกะ  
เกิดการลั่นสะท้าน

สายตาของซาฮาระจ้องมองซาโฮโกะคล้ายจะเอ่ย  
อะไรบางอย่าง ความแข็งแกร่งของสายตาคู่นั้นทำให้หัวใจ  
เริ่มระเบิด เต็มกระหน่ำรุนแรง

"อ้าว ไปอาบน้ำซะ" ซาฮาระวางมือลงกึ่งกลางศีรษะ  
ของเด็กสาวที่หนึ่งแล้วเอ่ยก่อนลุกขึ้นยืน ทิ้งให้เธอใจเต้น  
รอแก้ว

ส่วนซาฮาระนั้นเดินออกจากห้องไปทันที ทำให้  
ซาโฮโกะนี่ก็อยากยกนิ้วตัวเองขึ้นมากัดด้วยความรู้สึก  
ไม่เต็มอิ่ม

## บทที่ 2

### จิตวิญญาณช่างกล้อง

ทำไมกันหน้า~

ซาโฮโกะแซ่ทั้งตัวลงไปในอ่างอาบน้ำ วางคาง  
บนขอบอ่างพลางพุดกับตัวเองในใจ

ทั้งที่คิดว่าอาจารย์ซาฮาระจะจูบแท้ๆ...ระ...หรือว่า  
เพราะเห็นชุดนอนคุณหนูนั้นเข้าเลยเกิดเหน้อยหน่ายใจ  
ขึ้นมา? คิดว่ายัยนี้ช่างไม่มีเสน่ห์เลยสักนิดอะไรวาย่างนั้น  
ใช่ไหม

ซาโฮโกะเลือกชุดนอนและชุดชั้นในทั้งหมดตาม  
ความชอบของตัวเอง แน่นอนว่าเพราะมันน่ารักก็เลยซื้อมา  
แต่ตอนนี้กลับอดคิดไม่ได้ว่าไม่ว่าจะตัวไหนก็ดูเป็น  
เด็กกะโปโลไปหมด

"ฉันนี่ล่ะก็ ถ้าซื้อให้มันเป็นผู้ใหญ่สักหน่อยคงดี

#### 14 Natural Kiss จูบรัก... สสสสมชาติ 4

ชุดชั้นในเป็นลายตารางหมากรุกสีชมพูบ้างละ ลายโบ  
บ้างละ...ซู้แต่ลายแบบเด็กอนุบาลอย่างนี้ได้ยังในนะ..."  
ซาโฮโกะเบ้ปากบ่นกับตัวเองอย่างไม่พอใจ แต่ก็ยังรู้สึก  
ว่างเปล่ากับสิ่งที่พูดออกไป

เธอพลันนึกถึงชุดนอนย้วยวนและชุดชั้นในเซ็กซี่  
จนมากเกินไปที่แม่ให้เอาไปใช้ตอนค้างคืนบ้านซาฮาระ  
ขึ้นมา

แบบนั้นอาจารย์ซาฮาระ...จะดีใจมากกว่าหรือเปล่านะ  
ทันใดนั้นแก้มเธอก็ร้อนผ่าวกับความคิดใจกล้า  
จนเกินควร

แต่ว่า...อาจจะเป็นอย่างนั้นจริงๆ ก็ได้ เมื่อกี้  
อาจารย์คิดอะไรอยู่ล่ะถึงได้จับผมหน้าม้าของฉัน  
สายตานั้นแฝงความรู้สึกเช่นใดเอาไว้หรือ

เด็กสาวไม่เข้าใจเลยสักนิดว่าซาฮาระคิดอะไรอยู่  
วันที่เธอเข้าใจความคิดของเขาจะมาถึงหรือเปล่านะ

ซาโฮโกะจ้องมองไปยังจุดหนึ่งของอ่างอาบน้ำ  
ตลอดไป...

จะสามารถอยู่กับอาจารย์ซาฮาระจากนี้ตลอดไป...  
ได้จริงๆ ของจริงๆ หรือเปล่า

ซาโฮโกะผินกตคำถามแฝงด้วยความกังวลที่ลอย  
ขึ้นมาในอกลงไปที่มุมลึกของหัวใจ

ซาโฮโกะขึ้นจากอ่างอาบน้ำ เช็ดตัวแล้วตัดใจสวมชุดนอนลายแอปเปิ้ล เธอเป่าผมให้แห้งด้วยไดร์เป่าผมไปพลางนึกถึงซาฮาระหลังอาบน้ำเสร็จที่เห็นเมื่อสักครู่ ภาพนั้นแจ่มชัดสุดๆ มีหยดน้ำเกาะอยู่ที่ผมหน้าของเขาด้วย ซาโฮโกะก็มอมองชุดนอนลายแอปเปิ้ลของตัวเอง ก่อนตัดสินใจแน่วแน่

เออล่ะ วันพรุ่งนี้ตอนกลับจากโรงเรียนไปซื้อชุดนอนที่ดูเป็นผู้ใหญ่กว่านี้ดีกว่า แบบที่อาจารย์ซาฮาระน่าจะชอบ...

แต่ว่ารสนิยมของอาจารย์ซาฮาระเนี่ย เป็นแบบไหนกันล่ะ

การย่างเท้าเข้าไปในห้องนั่งเล่นที่คาดว่าซาฮาระอยู่ที่นั่นในชุดนอนคุณหนูสีแดงสดทำให้เกิดความรู้สึกประหม่า ถึงกระนั้นก็คงหลบเข้าไปนอนในห้องตัวเองทั้งแบบนี้ได้ เด็กสาวให้กำลังใจตัวเองก่อนเดินไปยังห้องนั่งเล่น

"ซาโฮโกะนี่ ช้างงนะ"

"ซาโฮโกะ มานี่สิ"

แม่ป็นเล็กน้อย ตามมาด้วยการออกคำสั่งของซาฮาระ

## 16 Natural Kiss จูบรัก... สสสสมาบัติ 4

ความจริงที่ว่าเธอเผยสภาพชุดนอนคุณหนูให้  
ซาฮาระเห็นทั้งตัวทำให้เด็กสาวหน้าแดงเรื่องจนทำตัวไม่ถูก  
"ซาโฮโกะ?"

"เป็นอะไรไป รีบนั่งสิ" ยูคิฮิโระกับซาฮาระพูด  
พร้อมกัน

ดูเหมือนซาฮาระจะไม่ได้ใส่ใจชุดนอนคุณหนูของ  
เธอมากมายอย่างที่ซาโฮโกะกังวล ซาโฮโกะโอบกอด  
อารมณ์หงุดหงิดและโล่งอกขณะนั่งลงข้างกายเขา

"เอว?" ทันทีที่สิ่งที่อยู่บนตักของซาฮาระลอยเข้ามา  
ในสายตา ซาโฮโกะก็ส่งเสียงร้องอย่างตกใจ "นะ...นั่น  
มัน...หะ...ทำไมล่ะ" ซาโฮโกะหน้าเกร็ง หันมองพ่อด้วย  
สายตาเคร่งเครียด

สิ่งที่วางอยู่บนตักซาฮาระเป็นอัลบั้มรูปของซาโฮโกะ  
ไม่ผิดแน่ เจ้านี้ไม่ใช่อัลบั้มบันทึกการเจริญเติบโตของ  
เด็กๆ อันแสนน่ารักอบอุ่นหรอกนะ

"พ่อเนี่ย ทำไมถึงได้เอาอันนี้ออกมาตอนนี้ล่ะ"

"ทำไมเหรอ เพราะเคซึกุมมาบอกว่าอยากดูนะสิ"  
ยูคิฮิโระยิ้มเจ้าเล่ห์พละกัปกัดเช่นนั้น ท่าทางอารมณ์ดีเป็น  
อย่างมาก ซึ่งไม่น่าแปลกใจเลย เพราะอัลบั้มไม่เข้าทำนี้  
เป็นเสมือนเมล็ดพันธุ์แห่งความภาคภูมิใจของพ่อ

"ไม่ต้องดูก็ได้!"

ทันทีที่ซาโฮโกะยื่นมือออกไปหาอัลบั้ม มันทึขยับหนีออกห่างจากเธอ

"อาจารย์ อย่าดูนะ ขอร้องล่ะค่ะ!" ซาโฮโกะประสานมือตรงหน้าอย่างเอาเป็นเอาตายขอร้องซาฮาระที่ชูอัลบั้มสูงขึ้น

"ทำไมถึงดูไม่ได้"

"ทำ...ทำไมเธอ ก็...นี่นะคะ...ไม่ใช่สิ่งที่จะเรียกได้ว่าอัลบั้มรูป..."

ซาฮาระฟังคำของซาโฮโกะแล้วขมวดคิ้ว หันมองยูคิฮิโระ "อย่างนั้นหรือครับ"

"จะเป็นอย่างนั้นได้ไงเล่า นี่คืออัลบั้มที่บันทึกการเจริญเติบโตของซาโฮโกะเอาไว้อย่างถาวรนะ ซาโฮโกะแค่อายุที่ถูกเห็นภาพถ่ายตอนตัวเองเด็กๆ เท่านั้นแหละ" ยูคิฮิโระเมินสายตาดต่อต้านของซาโฮโกะไปเสียเฉยๆ ก่อนพูดกับซาฮาระต่อไป "เคซึคุง ฉันก็ไม่ได้จะภูมิใจอะไรหรอกนะ แต่คิดว่าตัวเองมีคุณสมบัติของช่างกล้องอยู่ไม่น้อยเลยล่ะ เอ้า ซาโฮโกะก็มาแล้ว เปิดดูเลย เคซึคุงเองต้องชอบเหมือนกันแน่ๆ"

ภูมิใจซะเต็มที่ขนาดนั้นแท้ๆ มาพูดว่าไม่ได้ภูมิใจ

ซาโฮโกะกอดพันกรอด จ้องมองพ่อด้วยสายตาโกรธขี้ แต่เมื่อสังเกตเห็นว่าซาฮาระกำลังจะเปิดอัลบั้ม

## 18 Natural Kiss จูบรัก... สสสสมชาติ 4

ออก เธอก็กระโจนเข้าไปใส่มันทันที "ยะ...ยังงี้ก็ได้ค่ะ!"

"เธอนี่นะ จะบอกว่าให้ฉันดูไม่ได้มันหรือ"

ซาโฮโกะหวาดเกรงสายตาคมปลาบของซาฮาระ จนผล็อยปล่อยมือจากอัลบั้มที่คว้าเอาไว้ก่อนถอยตัวออกห่าง

"มะ...ไม่ใช่อย่าง...อย่าง...อย่างนั้นหรอกนะคะ"

อัลบั้มถูกเปิดออกโดยมือของซาฮาระต่อหน้าต่อตา เด็กสาวอย่างไร้ความปราณี

ซาโฮโกะเปลือร้องครวญออกมา

ไม่รู้ว่่าพอขยับตัวมาตั้งแต่เมื่อไหร่ ยูคิฮิโรวางมือลงบนที่เท้าแขนของโซฟาที่ซาฮาระนั่งอยู่ ลอบมองอัลบั้มด้วยสีหน้าเจ้าความพึงพอใจ

"นี่คือ?"

หน้าแรกมีภาพขนาดใหญ่แปะป้ายเอาไว้ดึงดูดสายตา มันทำให้ซาฮาระซึ่งคงจินตนาการภาพถ่ายขนาดปกติเอาไว้ตกใจมากพอสมควรทีเดียว

ถึงกระนั้นภาพถ่ายนี้...เธอก็เห็นมันเข้าจนได้หลังไม่ได้เห็นมาตั้งนาน

"ซาโฮโกะตอนเพิ่งมีชีวิตขึ้นมาบนโลกใบนี้ ถึงจะบอกอย่างนั้นแต่ก็ผ่านไปสักสามชั่วโมงได้ละนะ ตอนเกิดมันแต่ตื่นเต้นยินดีซะเต็มที่ เลยไม่มีเรื่องกล้งถ่ายรูبوอยู่ในหัวสักนิด..."

ซาฮาระจ้องภาพถ่ายเซมิ่ง ไม่รู้ว่าฟังคำอธิบายของ  
ยูคิฮิโระที่พูดอยู่ข้างๆ หรือเปล่า

เด็กทารก ใบหน้ายับย่นสีแดงกำราวกับลูกสิง  
บอกว่าคล้ายกับตอนนี้ไม่ได้เลย

"โครงหน้า...พอดูออกนะครับเนี่ย"

เอ๋? บอกว่าภาพที่ดูยังไงก็ไม่คล้ายเลยนั้น...มะ...  
มีโครงหน้าของฉันอยู่? ตรงไหนกันหรือ

เด็กสาวซ็อกไปไม่น้อย ขณะเดียวกันก็โมโหขึ้นมา

ซาฮาระมองยังไปถึงได้พูดว่าทารกหน้าเหมือนลูกสิง  
นั้นคล้ายกับซาโฮโกะกัน ว่าไป...ก็เป็นเจ้าตัวจริงๆ  
แหละนะ

เด็กสาวหันมองซาฮาระด้วยสายตาเคืองแค้น แต่เขา  
ไม่แม้แต่จะรู้สึกตัว

"ใช่ไหมล่ะ ซาโฮโกะตอนเกิดมาอย่างกับนางฟ้าเลย  
จริงๆ นะ"

นะ...นางฟ้านั่นหรือ

ซาโฮโกะทนต่อคำที่พ่อพูดไม่ได้ ทำหน้าเหยเก  
ยังงี้ก็ไม่ใช่นางฟ้า...ไม่ว่ามองยังไงก็ไม่เป็นอะไร  
มากไปกว่าลูกสิงเลย

นางฟ้ากับสิงแตกต่างกันมากเกินไป เธอจึงเกิด  
ความรู้สึกต่อต้านรุนแรงขึ้นมา

## 20 Natural Kiss จูบรัก... สสสสมชาติ 4

พุมิโกะทำเสียงกุกกักอยู่ในครัวก่อนยกถาดใส่แก้วน้ำออกมา "อ๊า เคซึคัง เชิญจ๊ะ" เธอเอ่ยขณะวางแก้วใบหนึ่งลงตรงหน้าซาฮาระ

"ขอบพระคุณมากครับ" ซาฮาระโค้งขอบคุณแล้วหยิบแก้วขึ้นมา จากกลิ่นที่ลอยอบอวลคาดว่าคงเป็นไวน์

พุมิโกะส่งของแบบเดียวกันให้ยูคิฮิโร แล้วยื่นแก้วมัลลายีทวีลิปหน้าตาน่ารักให้ซาโฮโกะ ของในแก้วนั้นเป็นนมร้อน

นอกจากซาโฮโกะแล้วอีกสามคนยกแก้วไวน์ขึ้นเล็กน้อยอย่างรู้กัน ก่อนต่างคนต่างส่งของเหลวในแก้วเข้าปาก คงเป็นผลลัพธ์จากแอลกอฮอล์ ซาโฮโกะเห็นคนสามคนทำสีหน้าพึงพอใจล้าลึกแล้วก็รู้สึกแปลกแยกอย่างช่วยไม่ได้

ชุดนอนลายแอปเปิ้ลสีแดงสดกับนมร้อน เด็กน้อยของแท้แน่นอน

เหมือนมีก้อนบางอย่างแล่นขึ้นมาจุกอยู่ในลำคอ หากทำได้เธอก็อยากกระต๊อบเท้าเต็มแรงแสดงความโกรธเกรี้ยวนี้ให้ผู้ใหญ่สามคนได้เห็น แต่แน่นอนเรื่องอย่างนั้นยังงี้ก็ทำไม่ได้หรอก

ซาฮาระวางแก้วลงบนโต๊ะ หันกลับไปหาอัลบั้มต่อทั้งที่ไม่อยากให้เขามองมันด้วยหน้าตาจริงจัง

อย่างนั้นแท้ๆ...เธอพอคาดเตาปฏิภริยาของเขาเมื่อ  
พลิกหน้าต่อไปออก

"เป็นไงเคซีคอง ซาโฮโกะน่ารักใช้ไหมล่ะ"

"ครับ" ซาฮาระตอบเสียงเลื่อนลอยไปพลงพลิกหน้า  
อัลบั้มต่อ

ซาโฮโกะผลอหยุดหายใจ

"นี่มัน...สุดยอดเลยนะ"

ซาโฮโกะฟังคำของซาฮาระแล้วหลับตาปี

"ใช้ไหมล่ะ ฉันไม่มีทางยอมปล่อยให้โอกาสดี  
ในการกดชัตเตอร์ลอยไปเด็ดขาด" ยูคิฮิโระยิ้มกริ่ม ทำ  
ยิดอกภาคภูมิใจ

หน้าแรกๆ ของอัลบั้มล้วนแต่เป็นภาพที่ถูกเลือกมา  
จากผลงานอันแสนภาคภูมิใจของยูคิฮิโระ

ภาพถ่ายพวกนั้นเป็นภาพซาโฮโกะตอนเป็นทารก  
กำลังเหลือกตาบ้างล่ะ ภาพเธอนั่งหันข้างอยู่บนเก้าอี้  
สำหรับเด็ก กำลังเฝ้าก้มมองดูเหมือนตาลุงขี้เกียจบ้างล่ะ...  
ไม่ว่าจะภาพไหนๆ ก็ให้อารมณ์แบบนั้นไปหมด

"ภาพที่คุณยูคิฮิโระถ่ายมีแต่ภาพสนุกๆ ทั้งนั้น  
เลยนะครับเนี่ย"

"ภาพถ่ายนี่ต้องมีทั้งความสงบและความเคลื่อนไหว  
รวมกัน" พ่อพูดเรื่องที่เหมือนจะฟังเข้าใจแต่ก็ไม่เข้าใจ

## 22 Natural Kiss จูบรัก... สสสสมชาติ 4

ออกมาคล่องปาก จนทำให้ซาโฮโกะยิ่งไม่พอใจ

"อันนี้ เกิดอะไรขึ้นหรือครับ"

"อ้อ นั่นนะนะ ตอนเกิดมาได้สักประมาณหกเดือน ตอนนั้นซาโฮโกะนั่งร้องไห้เตาะซาไปมาไม่หยุด แต่...ไม่รู้จะทำอิท่าไหน ไปๆ มาๆ ม้วนหลังลงไปทั้งที่นั่งอยู่ได้ เก่งใช่ไหมล่ะ"

ซาโฮโกะทำแก้มปอง ถึงจะบอกว่าเก่งก็ไม่ดีใจเลย ลักนิด

ใบหน้าของซาฮาระซึมแทรกด้วยร่องรอยแห่งความเข้าใจ ที่มุมปากบุตรรอยยิ้มบาง

ฉัน...ถูกอาจารย์ซาฮาระหัวเราะเยาะงั้นหรือ...

"ถ้าอย่างนั้นรูปนี้ก็เป็นจังหวะที่ม้วนหลังทั้งที่นั่งอยู่ จนไปชนกับเสาเข้าสินะครับ"

ซาฮาระบรรยายออกมาจากปาก ซาโฮโกะจ้องเขาอย่างโกรธขี้ แต่อีกฝ่ายไม่ได้รู้สึกตัวเลยลักนิดว่าเธอโกรธ

"ใช่แล้วละ ตอนนั้นหัวโนขึ้นมาใหญ่ขนาดนี้เลยนะจริงๆ เลย ทำให้เป็นห่วงกันไปหมดเลยล่ะ"

ปะ...เป็นห่วงงั้นหรือ! ทนเจ็บต่อไปไม่ได้แล้ว!

"แทนที่จะมานั่งเป็นห่วงที่หลัง น่าจะต้องเข้าไปช่วยลูกสาวก่อนจะไปชนกับเสาไม่ใช่หรือ" ซาโฮโกะระบาย

ความเกรี้ยวกราดใส่ผู้เป็นพ่อ ทั้งอย่างนั้นยูคิอิโระกลับ  
ปล่อยความโกรธของเธอผ่านไปอย่างไม่ใส่ใจ

"ไม่คิดหรอกว่าจิ้งหะมันจะพอดี กลิ้งไปชนเข้า  
อย่างนั้น พ่อเองถ้ารู้ว่าจะไปชนเสาก็ไม่ถือกล้องอยู่อย่าง  
ใจเย็นหรอก เพราะลูกสาวแสนน่ารักสำคัญกว่าอะไร  
ทั้งหมดยังไงล่ะ"

ซาโฮโกะมองไปทางพ่ออย่างไม่เชื่อ

"ซาโฮโกะ ไม่เชื่อพ่อเธอ"

ยูคิอิโระพูดพลางทำหน้าที่ครัวโตกน้อยๆ คล้ายจงใจ  
ทำให้เห็น

ซาโฮโกะจ้องทำที่นั้นของพ่อเหม็ง คำว่าอัลบั้มจากมือ  
ของซาฮาระยกขึ้น พลิกมองหาภาพถ่ายในความทรงจำ

"ถ้าอย่างนั้นอันนี้ล่ะ ทั้งที่เป็นวันเกิดอายุหนึ่งขวบ  
ของลูกสาวแท้ๆ ตอนนั้นพ่อก็ไม่พยายามช่วย มัวแต่จ้อง  
โชคชะตาอันเลวร้ายของลูกสาวผ่านเลนส์อยู่ไม่ใช่เหรอ"

วันครบรอบอายุหนึ่งปี แน่หนอนว่าเด็กสาวจำอะไร  
ไม่ได้ แต่ภาพถ่ายใบนั้นบอกเล่าความเป็นจริงอย่างชัดเจน

"คนที่ซื้อเค้กนี้มาเพื่อซาโฮโกะคือพ่อ เพื่อซาโฮโกะ  
ที่ชอบผลไม้เลยอุตุสำห้ไปซื้อถึงร้านเค้กที่ขึ้นชื่อว่าฟรุตเค้ก  
อร่อยมากเลยนะ แต่คนที่หย่อนก้นทับมันจนเละคือ  
ซาโฮโกะเอง ตอนนั้นพ่อต่างหากที่อยากได้ค่าปลอบใจ"

## 24 Natural Kiss จูบรัก... สสสสมชาติ 4

"ใช่แล้วละซาโฮโกะ คุณยูคิฮิโรเขาเสียใจมากจริงๆ นะ"

"เสียใจอะไรกัน หนูคิดว่าถ้าพ่อไม่มัวแต่จ้องหาจังหวะกดชัตเตอร์กล้องอยู่ตลอดเวลาคงถ่ายภาพแบบนี้ไม่ได้หรอก"

"อืม อาจจะเป็นสิ่งที่เรียกว่าความบังเอิญละมั้ง"

บังเอิญประสาอะไรถึงถ่ายได้แต่ภาพแสดงความชุ่มซำของฉันทออกมาได้อย่างไม่น่าเชื่อแบบนี้ ทั้งที่ฉันไม่ใช่คนชุ่มซำสักหน่อย

เด็กสาวคิดได้แต่ว่ายูคิฮิโรถือกล้องเฝ้ารอช่วงเวลานั้นมาถึงอย่างไม่ย่อท้อเท่านั้นละ

"ไม่เห็นเป็นไรเลย จะภาพไหนก็ดูอบอุ่นทั้งนั้น สมเป็นเธอดีออกด้วย"

สะ...สมเป็นเธอ? คำที่ฟังแล้วไม่สามารถปล่อยให้ผ่านไปได้อย่างซาฮาระทำให้ซาโฮโกะเหลือกตาขึ้น

"ตรงไหนหรือคะ! หนูนะไม่ได้ชุ่มซำอย่างนี้นะคะ!"

"แต่ว่านี่นะ เธอไม่ใช่เธอ"

การจู้จู้ดูอย่างใจเย็นทำให้ซาโฮโกะหุบปากสนิท

"ไม่ใช่ภาพตัดต่อ แต่เป็นภาพจริง"

เด็กสาวหน้าเฉือนเพราะคำพูดอันแสนถูกต้องของซาฮาระ แต่ก็ไม่อยากถอยง่ายๆ

"กะ...ก็บอกว่า...พ่อเขาเล็งจังหวะนั่นแล้วจงใจถ่าย...  
แต่จริงๆ หนูไม่ได้ซุ่มซำเป็นพิเศษนะคะ"

"เรื่องแบบนี้มันจะยังงี้ก็ได้หน้า ซาโฮโกะตอนเด็กๆ  
ไม่ว่ารูปไหนก็น่ารักไปหมดเลย"

"ครับ นั่นสินะครับ"

เสียงของฟูมิโกะปนด้วยเสียงหัวเราะ แต่เสียงของ  
ซาฮาระไม่มี

ซาโฮโกะสะดุ้งกับสายตาของซาฮาระที่มองภาพ  
ในอัลบั้ม

ปลายนิ้วของเขากำลังไล่ภาพไม่น่าดูของซาโฮโกะ  
วัยเยาว์ที่กำลังยิ้มอย่างไร้เดียงสาโดยมีเมล็ดข้าวติดเต็ม  
แก้ม

บทที่ 3

ความช่วยเหลือกลับกลายเป็นความเดือดร้อน

"ถ้าอย่างนั้นพวกฉันขอไปนอนก่อนล่ะนะ"

ซาโฮโกะนั่งตมบนม้านอนอยู่ข้างซาฮาระซึ่งจ้องอัลบั้มรูปนิ่ง เธอหันหน้าไปทางแม่เมื่ออีกฝ่ายพูด

"อืม นั่นสินะ"

เมื่อภรรยาขึ้นชั้น ยูคิฮิโระก็ถูกกระตุ้นให้ลุกขึ้นตามอย่างไม่ค่อยเต็มใจ

พอกับแม่ไปนอน แปลว่าห้องนี้จะเหลือเพียงซาโฮโกะและซาฮาระอยู่กันสองคน...

ไม่สิ ตอนนี้เรื่องที่สำคัญกว่านั้นคือตกลงซาฮาระจะนอนที่ไหนกันแน่ หรือพ่อกับแม่กับซาฮาระพูดคุยกันเป็นที่เรียบร้อยไปแล้วในระหว่างที่เด็กสาวไม่ทันรู้ตัว?

"เคชิคุง"

ซาโฮโกะร้อนรนด้วยข้อสงสัยมากมายในใจ พอได้ยินเสียงพ่อก็หันหน้าไปมองซาฮาระผู้ซึ่งถูกเรียก แต่ดูเหมือนเสียงเรียกของพ่อจะส่งไปไม่ถึงหูของซาฮาระ ผู้เอาแต่จ้องมองอัลบั้มรูปไม่วางตา

"เดซีคัง!" ยูคิฮิโรเดินเข้าไปใกล้เขาก้าวหนึ่ง ตะโกนไล่ข้างหูด้วยเสียงดังขึ้นกว่าเมื่อสักครู่นี้ประมาณเท่าตัว

ไม่รู้ทำไมพ่อถึงดูอารมณ์ไม่ดีนัก แค่ซาฮาระไม่รู้สึกลึถึงเสียงเรียก ทำไมถึงได้โมโหโหดเสียนขนาดนั้น

ซาฮาระเงยหน้าขึ้นก่อนโดยไม่พูดอะไร จากนั้นจึงถามขึ้นช้าๆ ว่า "มีอะไรหรือครับ"

"รู้อยู่แล้วสินะ" พ่อพูดราวเน้นย้ำบางสิ่ง ซาฮาระเลิกคิ้วให้คำของยูคิฮิโร ดูเหมือนเขาเองก็เหมือนกับซาโฮโกะ คือไม่เข้าใจว่าอีกฝ่ายพูดถึงเรื่องอะไรอยู่

"คุณยูคิฮิโรนี่ล่ะก็ เอ้าๆ ไม่ต้องเป็นห่วงอะไรที่ไม่จำเป็นหรอก" ฟูมิโกะคว้าแขนสามี

"ฟูมิโกะจัง ผมนะนะ..." ยูคิฮิโรพูดได้เพียงเท่านั้น ก่อนหยุดลง หันกลับไปหาซาฮาระซึ่งมองมาทางเขา "ไม่ทำให้ฉันโกรธดีกว่านะ เดซีคัง"

"ครับ รู้อยู่แล้วล่ะครับ" ซาฮาระจ้องตาดูยูคิฮิโรตรงๆ ตอบออกไปอย่างชัดเจน

ยูคิฮิโรคงพอใจกับคำตอบนั้น เขาทำหน้าที่นั้นยาก

## 28 Natural Kiss จูบรัก... สสสมชาติ 4

ก่อนจะพุกหน้าหนักแน่น แล้วออกจากห้องนั่งเล่นโดย  
มีกรรยาลากตัวไป

ซาโฮโกะจ้องมองประตูปิดลงเสียงดังปังอยู่หลาย  
วินาทีก่อนหันกลับมาหาซาฮาระ

"อาจารย์คะ"

"มีอะไร"

ซาฮาระหันกลับไปมองอัลบั้มรูปแล้วตอบรับด้วย  
เสียงเย็นชาเหลือร้ายโดยไม่แม้แต่เงยหน้าขึ้น

ซาโฮโกะรู้สึกได้ถึงระยะห่างระหว่างทั้งสองจึง  
ลนลาน ตอนพอกับแม่อยู่เขาไม่ได้มีท่าที่เย็นชานขนาดนี้  
ทำไมพอกอยู่กันสองคนนี่ถึง...?

ซาโฮโกะเกิดความกังวล เจ็บแปลบที่อกเมื่อรู้สึก  
เหมือนซาฮาระรังเกียจตน

"เอ่อ..."

"เธอไปนอนก่อนก็ได้"

คำนั้นฟังดูเย็นชาอย่างเหลือร้ายพอๆ กับเมื่อสักครู่  
...ไม่สิ ยิ่งกว่าเสียอีก

"แต่ว่า..."

"พรุ่งนี้ต้องไปโรงเรียนด้วย ถึงจะสอบเสร็จแล้วก็  
ยังมีเรียนอยู่นะ" ซาฮาระพูดคล้ายสั่งสอน ซาโฮโกะจึง  
เกิดโมโหขึ้นมา

"อะ...อาจารย์เองก็ต้องไปโรงเรียนเหมือนกันนี่คะ"  
"ฉันทันแล้ว"

ชินแล้วเนี่ย หมายถึงได้รู้งี้เน้อ

"อาจารย์...กะ...กำลัง...โกรธหนูอยู่หรือคะ"

ซาฮาระขมวดคิ้วมุ่น หันมองซาโฮโกะด้วยใบหน้า  
สงสัย เพราะนั่งอยู่เคียงข้างกัน ใบหน้าของซาฮาระจึง  
แทบประชิดติดหน้า เด็กสาวผลอชยับตัวถอยหลัง สร้าง  
ระยะห่างระหว่างทั้งสองขึ้นเล็กน้อย

"ทำไม"

"กะ...ก็...ชวนให้คิดอย่างนั้นนี่..."

ซาโฮโกะตอบน้ำเสียงสับสน หัวันไหวกับระยะห่าง  
อันแสนน้อยนิดของใบหน้าซาฮาระและของตน บทสนทนา  
ลอยมาจากเหนือศีรษะ แล้วมือของซาฮาระก็เคลื่อนเข้ามา  
ใกล้ เด็กสาวคาดเดาจากเหตุการณ์อันน่าเศร้าที่ผ่านมา  
ว่ามันจะเข้ามาติดที่หน้าผากจึงเกร็งตัวแข็ง ทว่ามันไม่เข้า  
โจมตีแสบกลางหน้า มือของซาฮาระเพียงแตะเข้ากับ  
หน้าผากของเธอ

"เธอ...ไม่ได้เข้าใจอะไรเลยนะ"

เอ๋? เรื่องอะไรนี่

"อะ...อะไรหรือคะ ถ้าอย่างนั้นก็ช่วยอธิบายหน่อย  
สิคะ"

### 30 Natural Kiss จูบรัก... สสสมชาติ 4

"เพราะไม่ใช่เรื่องที่ควรอธิบายไงล่ะ"

ด้วยรู้สึกเหมือนถูกตัดบทสนทนาลงอย่างขัดถ้อย  
ขัดคำ หัวใจของซาโฮโกะจึงเกิดสั่นไหว

"มะ...ไม่เห็นเข้าใจเลย"

ซาฮาระมองซาโฮโกะน้ำตาปรึ่ม แล้วถอนหายใจ  
ออกมาแผ่วเบา "ยัยบ้า ไม่ใช่เรื่องต้องร้องไห้สักหน่อย"  
เขาย้ายมือที่แตะอยู่บนหน้าผากของซาโฮโกะไปตึ่งตึ่งหู  
เธอ ออกแรงบิดมันไปมาซ้ายขวาเล็กน้อย

"กะ...ก็..."

มือของซาฮาระขยับอ้อมต่อไปยังหลังศีรษะของ  
ซาโฮโกะ ดึงศีรษะของเธอมาทางตนเอง วินาทีที่หัวใจ  
บีบรัดส่งเสียงเต้นแรง ริมฝีปากเธอกับเขาก็ซ้อนทับกัน  
จุมพิตนั้นหยอกล้อซาโฮโกะไปพร้อมๆ กับคลายความ  
กังวลในใจลง จูบของซาฮาระแสนอ่อนโยนตรงกันข้ามกับ  
ถ้อยคำและท่าทีเย็นชาของเขา...หลังจุมพิตอ่อนโยน  
เนิ่นนาน ซาฮาระถอนริมฝีปากออกแล้วโอบศีรษะของ  
ซาโฮโกะเข้าสู่อ้อมอก เขาสูดหายใจเอือกใหญ่ราวจะ  
ปรับลมหายใจที่ไม่เป็นจังหวะให้สงบลง

หูของซาโฮโกะได้ยินเสียงหัวใจซาฮาระเต้นรัวแรง

"เธอน่ะ..."

"คะ...คะ"

"ไม่เข้าใจอะไรเลยจริงๆ"

"กะ...ก็ถึงถามอยู่ในใจคะว่า...เรื่องอะไร..."

"ตอนนั้นข้างมันเถอะ"

ซาโฮโกะปิดปากลง คิดถึงความหมายในถ้อยคำ  
ของซาฮาระ แล้วส่ายหน้าไปมาด้วยความสับสน

"เรื่องอะไรหรือคะ"

"ทุกๆ เรื่อง..."

ทั้งที่ดูเหมือนเขาเสียดายที่เด็กสาวไม่เข้าใจ แต่  
กลับปฏิเสธที่จะอธิบายออกมาเป็นคำพูด

ทำไมล่ะ หากช่วยอธิบายก็คงเข้าใจอาจารย์ได้  
แท้ๆ...ไม่ใช่อย่างนั้นหรอกหรือ

ไม่รู้ที่ซาฮาระเข้าใจหรือไม่...ถึงความรู้สึกของ  
ซาโฮโกะซึ่งเม้มริมฝีปากก้มหน้าก้มตาลงอย่างคับแค้นใจ  
เขาอ้อมแขนรอบหลังของเด็กสาว คิวอัลบั้มรูปทั้งที่อยู่  
ในท่ากอด วางมันลงบนตักของทั้งสองแล้วเปิดออก

"อาจารย์..."

"เจียบชะจนกว่าจะดูเสร็จ"

ซาโฮโกะทำแก้มป่องให้กับคำพูดไร้เยื่อใยของ  
ซาฮาระ ตบอัลบั้มด้วยฝ่ามือ

"ไม่ต้องดูจนจบก็ได้คะ...ของแบบนี้ละ"

"ฉันอยากดู"

## 32 Natural Kiss จูบรัก... สสสสมชาติ 4

ฝ่ายอาจารย์ได้ตอบกลับอย่างอ่อนโยน น้ำเสียงแบบนั้นทำให้ซาโฮโกะปิดปากลงอัตโนมัติ ซาฮาระมองอัลบั้มรูปอย่างสนใจโดยที่ไม่ได้รับรู้ความคิดของซาโฮโกะเลย

ทำไมกันน้ำ

เข้มตาซึ่งวัดความคิดคำนึงของทั้งสองโอเนอนมาจากซาโฮโกะโดยทันที

แต่เขาพูดเสียงอ่อนโยนเพียงนิดเดียว ความไม่พอใจในตัวเธอก็ละลายหายไป...น่าผิดหวังจริงๆ

ในขณะที่โอบกอดความคิดเช่นนั้นเอาไว้ ซาโฮโกะอิงแอบเข้ากับซาฮาระซึ่งจ้องมองอัลบั้มและเปิดพลิกหน้าอย่างเกรงอกเกรงใจ เธอค่อนข้างล้มเล แต่แล้วก็พึงศีรษะลงบนร่างของเขาคงได้

ซาโฮโกะเหมือนได้ยินเสียงซาฮาระพูด แต่ไม่ค่อยเข้าใจนักว่าเขาพูดว่าอะไร

เด็กสาวรู้สึกว่าร่างกายของตนสั่นไหวไปมา

ร่างกายลอยขึ้น...?

ซาโฮโกะพยายามสลัดความง่วงในหัวออก ผินล้มตาค้นสุดชีวิต

"อืม..." เด็กสาวคิดว่าพึมพำออกไปเช่นนั้น แต่

ความเป็นจริงมีเสียงออกมาหรือเปล่านั้นไม่รู้ เธอรู้สึกว่าร่ากายร่วงหล่นลงอย่างช้าๆ ทันทีที่สะดุ้งตื่นเธอก็สัมผัสได้ถึงแรงปะทะแผ่วเบาที่แผ่นหลัง

"อ๊ะ..."

"ตื่นแล้วเหรอ นอนต่อไปซะ"

ตื่น...เหรอ นอน...ซะ

ขณะถ้อยคำสะท้อนก้องอยู่ในหัวอย่างไร้ความหมายอะไรบางอย่างซึ่งอบอุ่นนุ่มนวลก็แตะที่หน้าผาก

ริมฝีปาก? ของอาจารย์? ในระหว่างครุ่นคิดอย่างเหม่อลอย สถิติสัมพันธูญะของซาโฮโกะก็ดับลงไป

ซาโฮโกะพลิกตัว แล้วจู่ๆ ก็ปลันลิมตาตื่นจากนิทรานี่คือ?

เมื่อความม่วงเหงาหาวนอนจางลงเล็กน้อย ซาโฮโกะก็มองเห็นผนังอันคุ้นตา ดูเหมือนเธอกำลังนอนอยู่บนเตียงของตนเอง ซาโฮโกะตกใจรีบหันมองซ้ายขวา

อาจารย์? มะ...ไม่อยู่! บนเตียงมีเพียงซาโฮโกะคนเดียว อาจารย์ซาฮาระ...มาคังคีนสินะ

เด็กสาวทำศอกยันตัวขึ้นเล็กน้อย ซะเง้อลงไปมองด้านล่างเตียง

มีพุกปูเอาไว้ และมีจุดโป่งนูนออกมาขนาดใหญ่

#### 34 Natural Kiss จูบรัก... สสสมชาติ 4

ซึ่งน่าจะเป็นซาฮาระ เพราะห้องมืดมืดจึงมองเห็นได้ไม่ชัด แต่ดูเหมือนเขานอนหลับอยู่

ซาโฮโกะลองเงี่ยหูฟัง ไม่ได้ยินเสียงหายใจ ยามหลับ ตอนนั้นเองซาฮาระพลิกตัว หันหน้าของเขามาทางเธอ ซาโฮโกะตกใจแล้วรีบแก้มองกลับ

"บ้าเอ๊ย" เสียงกริ้ววกรวดของซาฮาระกั้ววานขึ้นเบาๆ ท่ามกลางบรรยากาศเงียบสงบ หัวใจของซาโฮโกะดีดตัวแรง

เธอ...ทำไมถึงได้โกรธอยู่ล่ะ แถมยังเป็นตอนนอนอยู่...

ต่อมาเธอก็ได้ยินเสียงถอนหายใจอย่างเหนื่อยอ่อนของซาฮาระ

นอนไม่หลับงั้นหรือ อาจารย์ก็เลยหงุดหงิด?

เขาอาจหงุดหงิดเพราะนอนไม่หลับก็ได้ ซาโฮโกะไม่เคยมีประสบการณ์แบบนั้นสักเท่าไร

ถ้าอย่างนั้นเป็นเพื่อนคุยให้อาจารย์ไม่ดีกว่าหรือ แต่ว่า...ท่าทางจะส่งเสียงทักออกไปได้ยาก...

เด็กสาวลอบมองท่าทีของซาฮาระแล้วค่อยๆ ขยับศีรษะทีละน้อย เคลื่อนไปจนถึงขอบเตียง จนเห็นร่างของเขาในที่สุด อาจารย์หนุ่มวางมือสองข้างไว้หลังศีรษะจ้องเพดานนิ่ง สีหน้าค่อนข้างน่าหวาดกลัว

สงสัยจะนอนไม่หลับจริงๆ ไซ้ที่เขาเรียกว่าโรคนอนไม่หลับหรือเปล่านะ แบบว่างานยุ่งเกินไปเลยส่งผลต่อด้านจิตใจอะไรอย่างนั้น ะ...หรือว่า...คงไม่ใช่ที่กำลังเสียใจภายหลังกับเรื่องการแต่งงานอยู่หรือคะ เขาเกิดรังเกียจการแต่งงานขึ้นมา...แต่เรื่องมาถึงตอนนี้แล้วจะปฏิเสธก็ไม่ได้ เลยกลัดกลุ้มใจจนนอนไม่หลับ อะ...อาจจะเป็นไปได้นะเนี่ย ะ...ทำยังไงดี...

ความไม่สบายใจที่เกิดขึ้นทำให้ซาโฮโกะหลุดเสียงร้องครางออกไป เสียงนั้นสะท้อนก้องภายในห้องอันเงียบสงบ

"ซาโฮโกะ? ตื่นอยู่หรือ"

เด็กสาวลำบากใจที่จะตอบกลับไป แต่ก็ไม่สามารถแสสร้งทำเป็นหลับได้ "คะ...คะ ตื่นแล้วคะ...อาจารย์ล่ะคะนะ...นอนไม่หลับหรือคะ"

"...ก็ไซ้ละ" ซาฮาระเว้นจังหวะไปนานก่อนตอบออกมา

"ทำไมล่ะคะ"

"ไม่ถามจะดีกว่านะ"

เอ๋? ไม่ถามจะดีกว่า? นั่นนะ...อย่างที่คิดจริงๆ ด้วย...

ซาโฮโกะขยับตัวลุกขึ้นพรวดพราด

### 36 Natural Kiss จูบรัก... สสสสมชาติ 4

"อาจารย์ อยากลุ่มเลิกงานแต่งงานจริงๆ หรือคะ"

"หา? ทำไมถึงคิดไปถึงเรื่องนั้นได้"

"กะ...ก็ที่นอนไม่หลับเพราะมีเรื่องก่ลุ่มใจใช้ไหม  
ละคะ"

"ไม่มีหรือเรื่องก่ลุ่มใจ"

"แต่...แต่ว่า...เอ่อ ถ้ามีเรื่องอะไรที่หนูทำได้...ใช่แล้ว!"

ซาโฮโกะกระโดดลงจากเตียง คุณเข่าลงข้างฟูกของ  
ซาฮาระ จ้องมองหน้าเขา เวลาที่นอนไม่หลับมีแต่เหล่า  
ที่ช่วยได้เท่านั้นแหละ เป็นคำที่พ่อเคยพูดไว้เมื่อนานมา  
แล้ว

"ให้อาเหล้ามาให้ไหมคะ" ซาโฮโกะเอ่ยถามอย่าง  
กระตือรือร้น

"ยัยบ้า"

"มะ...ไม่เอาหรือคะ ถ้า...ถ้าอย่างนั้นก็..."

"ซินดี่มากกว่านี้คงรับประกันไม่ได้"

"รับประกัน? เรื่องอะไรหรือคะ" ซาโฮโกะถามขึ้น  
ลอยๆ ขณะคิดวางแผนต่อไป "ถ้าอย่างนั้น...ที่แม่ทำให้  
บ่อยๆ อาจจะได้ดีก็ได้"

"อะไรละนั่น"

ซาโฮโกะขยับเข้าใกล้ตัวซาฮาระ เริ่มต้นตีเบาๆ  
เป็นจังหวะบริเวณที่ผ้าห่มพองนูนขึ้นมาซึ่งเธอคิดว่าเป็น

หน้าอกเขา

"เฮ้ ทำอะไรกันแน่"

"อาจารย์เเย็บๆ แล้วลองดูหน่อยนะคะ แค่อัลบัมตาลง  
พอมีคนมาตีที่ตัวแบบนี้จะค่อยๆ รู้สึกวงขึ้นมาก่ะ"

"ฉันไม่ใช่เด็กๆ แล้วนะ"

"ไม่เกี่ยวกับเด็กไม่เด็กสักหน่อยนี่คะ อาจารย์  
อัลบัมตาลงเถอะค่ะ ต้องได้ผลแน่ๆ"

"ไม่เอาด้วยหรอก" ซาฮาระพลิกตัวไปอีกฝั่งหนึ่ง  
ราวกับเหนื่อยหน่ายใจ

ซาโฮโกะกลัดคิ้วว่าควรทำอะไรต่อไปดี แต่ไม่มี  
เสียงตะคอกบ่นว่า เธอจึงตีเป็นจังหวะต่อไปเรื่อยๆ  
ซาฮาระไม่ขยับตัวเลยแม้แต่น้อย เมื่อผ่านไปได้สักห้านาที  
ซาโฮโกะจึงรู้สึกตัวว่าตัวเองนั่งโง่งงเน นมือที่ควรขยับ  
ก็หยุดลง

"อาจารย์ อัลบัมไปรียังค้ำ~" เพราะอยากนอนเต็มแก้ม  
เสียงจึงลากยาว

ไม่มีคำตอบจากซาฮาระ ดูท่าเขาคงหลับไปแล้ว เห็น  
ดังนั้นซาโฮโกะก็คลี่ยิ้มอย่างตืออกดีใจด้วยดวงตาที่เปิดอยู่  
ครึ่งเดียว

ซาฮาระมองเป็นเรื่องบ้าๆ แต่ก็ได้ผลอย่างดีเลย  
ไม่ใช่หรือ ซาโฮโกะทำหน้าที่ภาคภูมิใจ จ้องมองซาฮาระ

#### 38 Natural Kiss จูบรัก... สสรสมชาติ 4

ซึ่งหันหน้าไปอีกทาง เขาหลับตาอยู่ ท่าทางจะนอนหลับ  
ไปแล้ว

ทันทีที่รู้ว่าซาฮาระหลับไปแล้ว ซาโฮโกะก็เกิดใจกล้า  
ขึ้นมา ความมั่งวุ่นๆ ทำให้ความเกรงใจที่มีมาตลอดหายวับ  
ไปอย่างสิ้นเชิง เธอมุดตัวเข้าไปในฟูกของซาฮาระ แอบตัว  
เข้าชิดแผ่นหลังของเขา

"อาจารย์ซาฮาระ...อุ่นจังเลย...กลิ่นของอาจารย์...  
ชอบที่สุดเลย..."

ความอบอุ่นและกลิ่นของซาฮาระทำให้เธอได้ลิ้มรส  
ความสุขสิ้นชั้นยอดในจิตใจ

ซาโฮโกะรู้สึกว่าคุณเองถามซาฮาระที่หลับอยู่ออกไป  
ว่าเขาชอบชุดนอนแบบไหน แต่ไม่แน่ใจว่ามันเป็นความฝัน  
หรือความจริงกันแน่

(ติดตามอ่านต่อได้ในฉบับเต็ม)